Det åldriga Parets Minnesdrömmar.

DUETT

FÖR

Sopran och Tenor

AF

1865

Noter rar 457

Det åldriga parets minnesdrömmar.

Dedicerad till Antoinette Ribbing, född Lagerbielke.

Ord och Musik af E ××××××

PIANO

Sopran.

Ack, barndomsminnen sväf_va i dag kring åldrigt tjäll, af

Tenor.

Ack, _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

rall. _ _ _ _ _ _

fröjd vi bå_da bäf_va, så ung blir själ'n, så säll. Lik ljusa klara irr_bloss det

skimrar omkring oss! Af bil_der från den ti_ _den, ack länge_se'n för_li_ _den, hur

Fine.

ljuf var ej den ti_den, ack långe se'n för_li_den.

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ Nu jag ser mig som gosse der med

Fine

Ack så

stora hopp, Uppå käpphästen hurtigt rida i galopp! i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i ga-

roligt, så för_tro_ligt jag med flickorna der lekte, och små

lopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i ga-

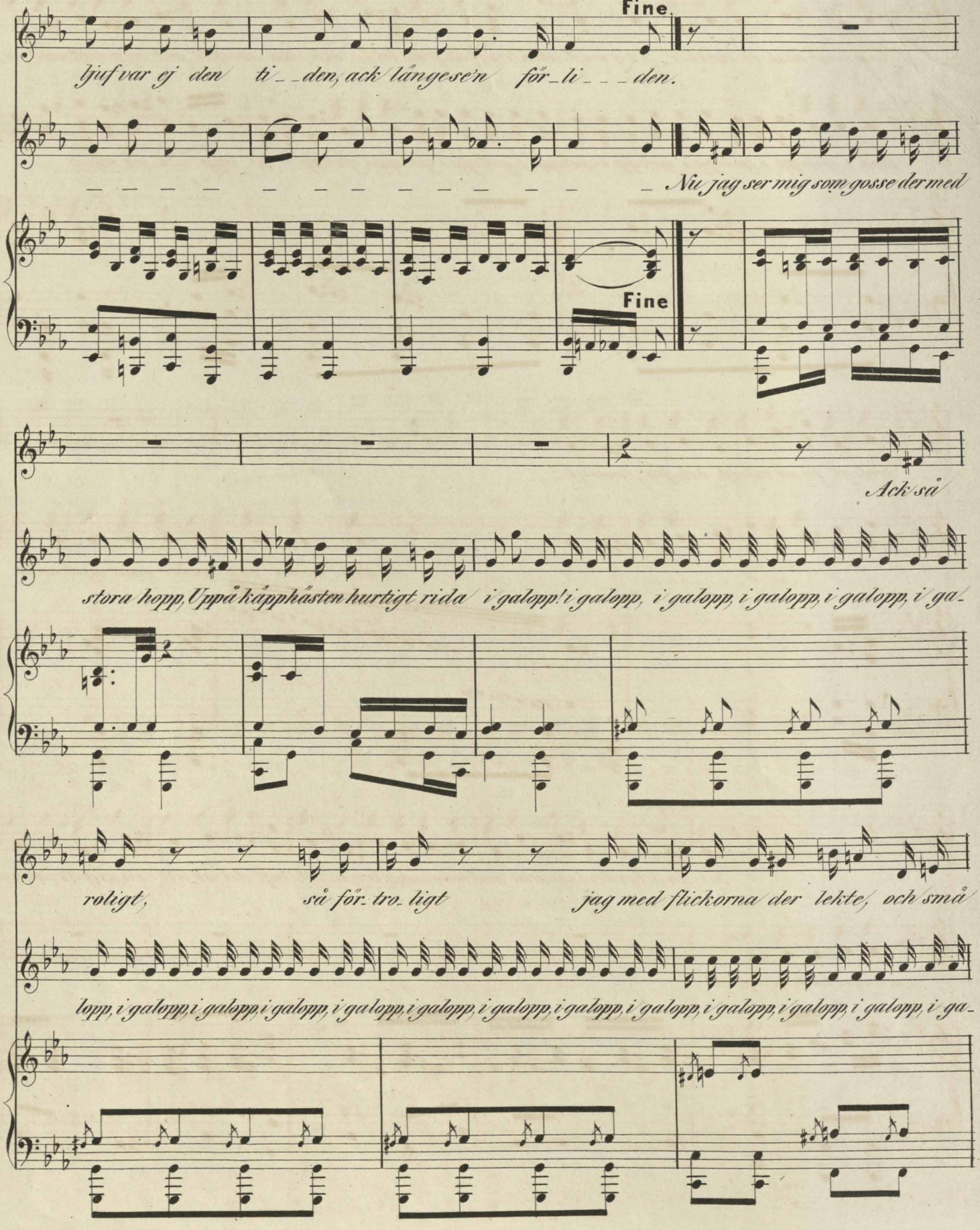

lammen ömt vi smekte, Jag med älsklingsdufvan lekte, och den smekte, ack så roligt och för_

lopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i galopp, i ga_lopp, ack så roligt, ÷ ÷

troligt, ja så roligt och för_troligt!

÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷ ÷

Och hvad jag spelte små syskonen

à tempo.

Så sått bredvid modren med sömnaden jag satt, O ljuft det är att så sig drömma

många lustigt spratt,

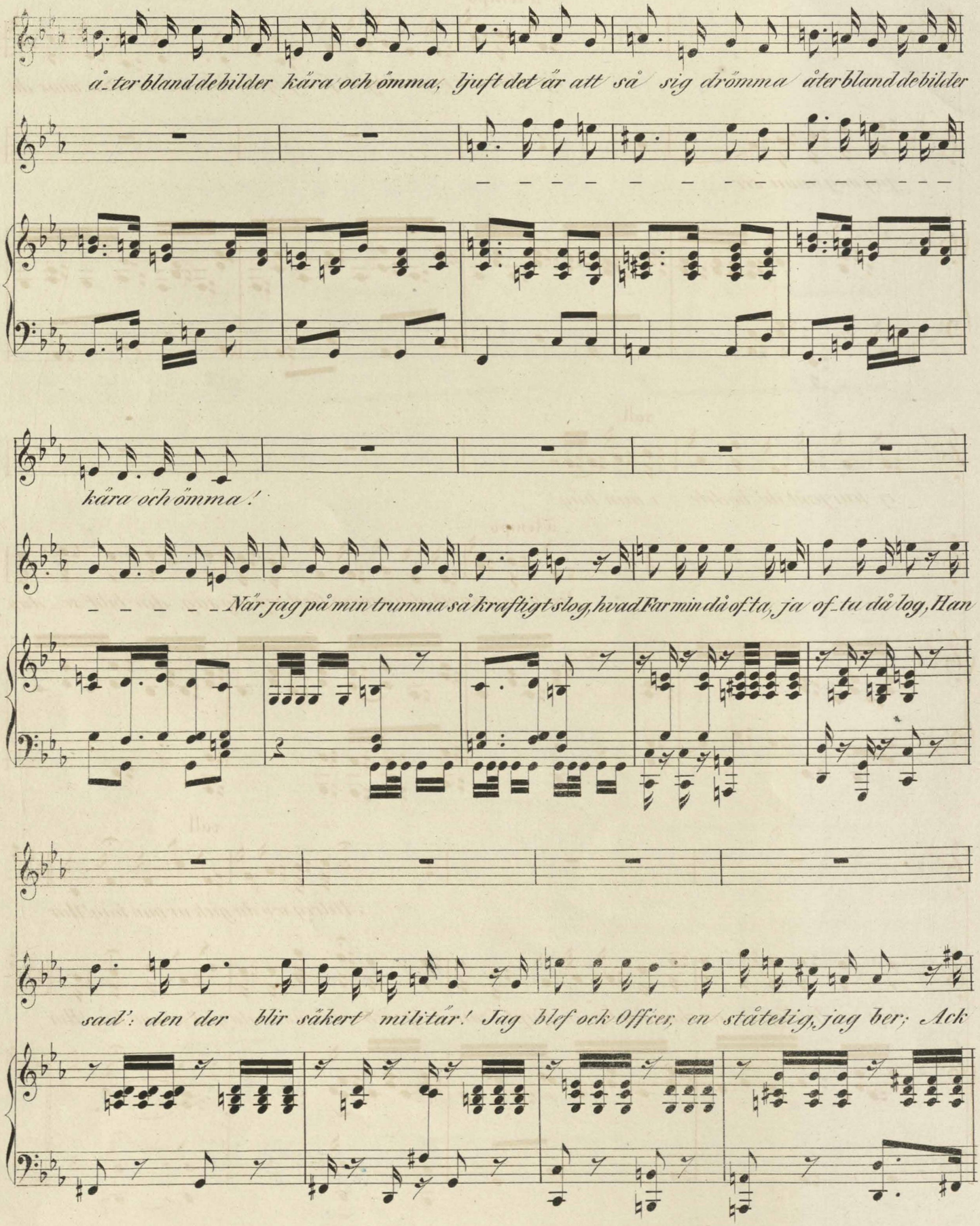
å_ter bland de bilder kåra och ömma, ljuft det är att så sig drömma åter bland de bilder
kåra och ömma!
_ _ _ _ _ _ När jag på min trumma så kraftigt slog, hvad Far min då of_ta, ja of_ta då log, Han
sad': den der blir säkert militär! Jag blef ock Offcer, en ståtelig, jag ber; Ack

à tempo.

Ej glömmer jag, ack nej, då först jag dig såg, och se_dan, mins du

jag mig ännu ser ___

rall.

ej, hur jemt du bodde i min håg!

à tempo.

Nog mins jag ock den gången först jag dig såg, din bild se_dan

rall.

Aldrig se'n du gick ur min håg! Hur

låg så ljuflig, o så skön den låg så djupt i min håg, och aldrig se'n du gick ur min håg! Hur

många år allt_se_dan flytt, och vår'n till vinter sig för_bytt! Dock din trohet

aldrig mig svikit, ej din kärlek från mig vikit; Du var och är mitt trogna stöd, alltid densamma i

lust och nöd!

Ack, hur godt för mitt hjerta,

Tröstande så mild, så god, du som en engel bredvid mig stod!

dela din smärta, vandra i verlden vi_ _da, vandra så trygg vid din si_ _ _da!

Hvad fröjd för mig att ännu få e_ga dig! Nu vi luta mot

Men se hur so_len från det hö_ga lyser än på

gräfven, och trött är vandringsstafven.

åldrig stig! O så den store fadrens ö_ga hvilar kärligt öfver dig; ack när

Ja, när aftonen kommer,

aftonen kommer! Gifva oss ljus, vår ledstjerna blif_ va till Hans Fa_ders

må han gifva oss ljus; Ledstjernan blif_ va

rall.

hus, då det på oss full_ komnats har: Såll den, ja såll

rall.

till Hans Faders hus. Såll

rall.

den af Gud ledsagad var, ledsagad var. Ack

rall.

Ack

rall.

D.S. al Fine.